

на мегданя, предъ палата, въ който щѣше да са намѣри въ него денъ царътъ съ свитата си, издигаше са едно сковано възвишеніе до петдесетъ крака високо, което стигаше до царския балконъ.

Отдѣсно на възвишеніето са издигаше амфитеатръ на значенъ за съвѣтницъти на Върховното Сѫдoviще, и за другытъ сѫдебни членове на Испанія. А надъ амфитеатра са виждаше стола на великия инквизиторъ поставенъ повысоко отъ царския балконъ. Инквизиторътъ представиша папската властъ която е по горилъ отъ сичкыти земни власти. А налево са издигаше другытъ амфитеатръ срѣчу първия назначенъ за осѫденътъ.

А посрѣдата, срѣщо царския балконъ, имаше третій по малкъ амфитеатръ, на който имаше два кафеса, въ които затварахъ сѣкий осѫденъ до като са прочете смъртната му присѫда. Срѣщо тѣзи два кафеса имаше два амвона, и подъ първый амфитеатръ са издигаше жъртвенникъ до който бѣ забитъ голѣмъ зеленъ кръстъ набулеиъ съ же лѣйно покривало. Другы възвишенія за посланициъти, за короннитъ министри и столове за народа забикаляхъ сичкия мегданъ. Многобройни доминиканцы колепчили моляжъ съ смиреніе, а други пъяхъ литургія на крака, за да бы светата жъртва са извршила безъ препятствіе.

Посрѣдъ мегданя са виждахъ на петнайсетъ мѣста клады отъ дърва. Сѣкой осѫденъ имаше своята която приличаше на запаленъ одъръ па който щѣше да са даде край на ужаснитъ имъ страданія. На четириятъ края на мегданя са издигахъ четири статуи отъ пръсть като неподвижни стражи, и около тѣхъ купове отъ леснозапалителни дърва пригответи ако потребатъ. Ужасни бѣхъ пригответията на разрушението.

Карлъ V са намѣрваше вече на царския си балконъ съ видъ важенъ и облеченъ изъящно, и безъ да са отми-